

Софийски районен съд е сезиран с жалба от „ПИМК“ ООД, ЕИК: със седалище и адрес на управление: с.М, Община Родопи, Област Пловдивска, местността Захаридево 43А, чрез упълномощен защитник против Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504585435, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МППБ, с който му е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 500.00 лева за нарушение по чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата.

В мотивирана жалба до съда наказаното лице оспорва законосъобразността на електронния фиш с оплакването, че същият е издаден при наличието на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Акцентира се, че не е била предвидена възможност за идване на електронен фиш за нарушението, за което е бил санкциониран жалбоподателя. Също така се поддържа, че не е посочено в какво се изразява изпълнителното деяние и оттам на самото нарушение. Не е бил посочен размера на незаплатената пътна такса, както и на субекта на административна отговорност. Счита, че в случай е изтекла давността по чл.34, ал.1 от ЗАНН, а алтернативно случаят е маловажен. В заключение се иска от съда да постанови решение, с което да го отмени като присъди и сторените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „ПИМК“ ООД, редовно призован, не се представлява. В писмено становище от упълномощен защитник се поддържа жалбата, като се излагат подробни съображения в нейна подкрепа. Претендира се присъждане на разноски.

Административно – наказващият орган Агенция „Пътна инфраструктура“ - „Национално ТОЛ Управление“, редовно призована, се представлява от упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалвания електронен фиш. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и въз основа на събраните писмени доказателства, намира, че жалбата е подадена в законоустановения срок и от легитимна страна, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

На 25.05.2021г. в 11:58ч. било установено нарушение № СЗF05EC78763726EE053011F16DA749F с ППС специален АВТОМОБИЛ МАН ТГС с рег.№ с технически допустима маса 35 000, брой оси 4, Екологична категория ЕВРО 6, без ремарке, в Община Столична, за движение по път А - 6 / автомагистрала „Европа“/ км. 50+427 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма

валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено /заснето/ с техническо устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А 6 км.50 + 427. С срещу дружеството - жалбоподател, като ползвател на ППС, бил издаден процесният електронен фиш за извършено административно нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът възприе като безспорно установена след анализ на приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

От доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал.3 от ЗДвП за установяване на нарушения по чл.19, ал.3 - Зв от закона се установява, че в процесното време и място заснетото МПС се е движело по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като дължимата пътна такса по чл.10, ал.1 т.2 от Закона за пътищата, не била изцяло заплатена. Видно от справката за събственост е, че въпросният автомобил е бил собственост на „ПИМК“ ООД.

Съдът съобрази и разпоредбата на чл.167а, ал.3 от ЗДвП, съгласно която електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл.179, ал.3 - Зв от ЗДвП, към които се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи. Докладите, ведно с приложените към тях изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговат атабела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство - част от системата.

Поради това съдът кредитира приложения доклад и снимков материал, снет от електронната система, с което се доказва извършеното нарушение.

При извършената служебна проверка по законосъобразността на обжалвания електронен фиш съдът констатира, че в хода на проведеното административнонаказателно производство е било допуснато съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на санкциониращия административен акт.

Санкционирането на едно деяние чрез издаването на електронен фиш представлява отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП и винаги изрично се предвижда за кои нарушения се прилага този диференциран подход.

Обжалваният електронен фиш е бил издаден на основание чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, който предвижда, че за нарушение по чл.179, ал.3 от ЗДвП, установено и заснето от електронна система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Анализът на посочената разпоредба сочи, че законодателят е предвидил възможността да се издава електронен

фиш за нарушения по чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за такива по чл.179, ал.3б от ЗДвП, какъвто е конкретният случай. Процедурата за налагане на административно наказание на нарушенията на чл.179, ал.3б от ЗДвП е предвидена в чл.189е, ал.1 и сл. от ЗДвП и предвижда съставяне на АУАН и издаване на НП. Предвид това обстоятелство административно наказващият орган е следвало да започне процедура със съставянето на АУАН, респ. на НП, а не на издаване на електронен фиш.

Това следва и от обстоятелството, че нормите на чл.179, ал.3 и ал.3б от ЗДвП имат различно съдържание - първата се предвижда за наказание на водач, който управлява ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1 т.1 от Закона за пътищата, а втората санкционира собственик, респ. вписания ползвател на ППС от категорията на чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. Т.е. както субектите, така и предвидените административни наказания са различни. Допускането и прилагането на разширително тълкуване е недопустимо, тъй като накърнява правата на наказателно, респ. административно наказателно правните субекти.

Като е сторил противното наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение относно реда на закона за ангажиране на административнонаказателна отговорност, в резултат на което са ограничени правата на лицето, сочено за нарушител да направи своите възражения и ангажира доказателства в тяхна подкрепа в рамките на утвърдената от закона процедура.

Съдът не споделя оплакванията в жалбата от страна на защитника на жалбоподателя, че е налице изтекла давност за погасяване на административното преследване. Разпоредбата на чл.34 от ЗАНН изисква спазването на сроковете по административна процедура по санкциониране на субект в случаите при съставяне на АУАН, какъвто не е конкретният случай. Настоящата процедура е за издаден електронен фиш, за когото важи абсолютната погасителна давност по чл. 80, ал.1 т.5 от НК в размер на 4г. и 6м. за погасяване на административната отговорност, а не изпълнителната по чл.82, ал.1 б., а“ от ЗАНН.

По отношение на реквизитите на обжалвания електронен фиш съдът намира, че същият отговаря на изискванията на закона и посочените неясноти като датата на издаване, размера на неплатената дължима пътна такса и точно конкретното място на нарушението, не са от категорията на съществени, обуславящи неяснота на вмененото деяние. Субектът на административна отговорност е коректно посочен и това е собственикът на заснетия автомобил, както и нарушените законови разпоредби. Неоснователно е и оспорването на компетентността на актосъставителя, тъй като обжалваният електронен фиш е бил издаден при диференцирана процедура по ЗДвП, изключваща издаването на АУАН.

За пълнота следва да се отбележи единствено, че разпоредбата на чл.189з от ЗДвП изключва приложението на чл.28 от ЗАНН за нарушения, извършени по този закон.

Съдът не споделя наведеното в жалбата възражение за липса на годен

субект на административно наказателна отговорност. Разпоредбата, под която санкция е попаднало дружеството - жалбоподател по чл.179, ал.3б от ЗДвП, регламентира освен собственика, но и ползвателя на пътното превозно средство, ако е имал такъв, да бъде наказан със съответното наказание, а ако е собственикът или вписаният ползвател се юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер на 2 500.00 лева. Видно от писмените данни по делото е, че „ПИМК“ ООД е собственик на заснетото ППС, поради което и следва да носи съответната отговорност по силата на закона.

Поради отмяната на електронния фиш на процесуално основание, е безпредметно да бъде обсъждана неговата материално правна законосъобразност.

Предвид изложените правни съображения съдът счита, че обжалваният акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

При този изход на делото Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ следва да бъде осъдена да заплати на „ПИМК“ ООД търсеното адвокатско възнаграждение в размер на 420.00 лева, съгласно приложен договор за правна помощ и документ, удостоверяващ извършено плащане.